

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 17 Octobrie.

Alegerile în România pentru cameră și senat sunt terminate și încă cu învingerea liberalilor conservatori.

Cum-că fie care guvern, prin organele administrative, e în stare a-și asigura în alegeri majoritatea, este evident și din cazul acesta.

Chemați la guvern junimistii, cari nu aveau și nu au nici o partidă mai însemnată în țeară, era lucru natural ca să se alieze cu una din partidele, cari sunt mai cu rădăcini în țeară. Pentru-ce vor fi ales tocmai pe conservatori, noi de aici nu scim și nici nu putem să scim. Se vorbește, că dl Ioan Brătianu ar fi compromis prin aceea, că a suferit lângă sine mulți oameni, cari nu și-au făcut nici un scrupul de conștiință din modul, cum au chivernisit averile statului.

Nici glorioasele fapte petrecute în România în timpul guvernării lui, nu i-a mai putut ține simpatiile alegătorilor și așa, ce era mai natural, ca junimistii să se alieze cu conservatorii, a căror fapte până la 1876 au fost și sunt date uitărei.

S'a dat uitărei, că România în ajunul războiului ultim se afla în o stare de jale.

S'a dat uitărei, că bugetul cultelor sub guvernul conservator era numai de 5 milioane franci și sub guvernul liberal s'a urcat la 12 milioane; toate acestea s'au dat uitărei.

Esteliberalea legea electorală din România, căci ea acordă tuturor cetățenilor dreptul electoral, dar dacă ne cugetăm, că în colegiul III-lea au să voteze mai mult cei dela coarcele plugului, mânați de agenții administrațiunii, ușor ne putem esplica majoritatea, ce și o poate asigura ori-ce guvern în țeara românească, bună-oară ca și la noi.

Este acum vorba, că oare guvernul junimistilor va putea el să mai rămână așa, după cum a fost, când a fost chemat de regele la putere, ca un guvern peste partide, sau va trebui premenit din rëndurile conservatorilor, cari nu prea au mare durere de popor, nici de interesele lui, și mai puțin de instituțiunile create sub guvernul liberal. Aici e temerea noastră și încă o temere foarte basată — anume încât privesce politica esternă. Junimistii sunt aderenți ai alianței de pace, sunt chiar pretini ai legăturilor cu Austro Ungaria și Germania, până când conservatorii ar mână apa bucuroși pe moara Rusiei. La cea dintâiu întrebare mai momentoasă, desbinarea este posibilă și probabilă, și sub astfelu de împregiurări, guvernul sau va apela ear la alegători cu disolvarea camerei, sau va trebui

să dea lucrurilor o direcțiune, ce poate fi fatală pentru România.

Guvernul trecut a avut nedisputabilul merit, că a ținut în frâu pasiunile celor ce se întovărășiau cu dl Hitrovo fără ca prin aceasta să și fi legat mâna față de Austro Ungaria ori de Germania.

Politica aceasta la aparință șovăitoare a avut drept rezultat, că 10 ani de zile România nu a fost băntuită de dușmanii din afară, și în cestiunea Dunării, în a convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria și-a păstrat libertatea acțiunilor, fără nici o restringere. Nu e permis să tragem cât e negru sub unghie din patriotismul celor ce ași guvernează țeara, dar earăși a uita trecutul și servițiile, ce le au prestat țerei românești, bărbați ca Brătianu, Cogălnicean, este pe cât de nejust, tot așa și de immoral lucru.

Trebuie deci admis, că vor fi făcut oamenii și rău, dar răul dispore în proporțiunea marilor fapte sevrșite pe câmpul de războiu și după războiu. Conservatorii erau cei ce sfătuiu țerei, ca armata română să se retragă în munți și să lase țeara pradă invasiunii muscălești și bărbații ignorați ași României au mers la Livadia și au pactat cu împăratul tuturor rușilor Alecsandru II-lea, și în vîrtutea aceluia pact au fost cel puțin cruțată România de urmările unei ocupațiuni rusești, cari ar fi semănat foarte mult cu umilirea ei și cu împingerea ei pe o jumătate de secol înapoi.

Istoria e chemată a-și da verdictul seu — și acela nu poate fi decât tare favorabil pentru numele lui Ioan Brătianu. Tot ce nu pricepem noi e, că de ce acest bărbat de stat și cu nume european se angiază la luptele electorale și nu-și păstrează bunul seu nume pentru vremi mai grele ca cele de acum, când patria singură va merge și-l va chema să-i vie în ajutoriu cu sfatul și cu esperințele sale. Aceasta noi nu o înțelegem, dar ne vine a crede, că nu pofta după putere l'împinge în luptele electorale, ci patriotismul seu, ca să nu ajungă țeara în vre un pericol, și dacă aceasta e motivul, atunci, și dacă a picat acum, va reinvia, când nici nu cugetăm.

Revista politică.

Foile din translațiană au început a se ocupa earăși cu deadinsul cu cestiunea proceselor de presă. Verdictul înaltei Curii regesci, prin care s'a respins cererea de nulitate a generalului Traian Doda, a provocat multă bucurie în unele cercuri, și earăși mare mâhnire în altele. Pe când foile maghiare în timpină verdictul cu stălpări de finic și se încearcă

a documenta cu toate probele corectitatea înaltei Curii și dreptatea, ce s'a făcut, — foile celorlalte naționalități aruncă vîl negru preste bucuria, ce domnesce în castrele maghiare. Cu toate, că Curia a respins cererea de nulitate, verdictul curții cu jurați din Arad nu se va esecuta. În urma dispozițiunilor ministeriului de iusticie se va ține pertractarea a doua a procesului.

După bucuria și mulțămirea generală, ce o a pregătit ministrul de finanță austriac, Dunajewski, în prima sesiune a parlamentului austriac, prin aceea, că a prezentat esposeul bugetar cu un escedent în plus de vr'o câte va deci de mii, au urmat simptoame de zile furtunoase. Din partea stînzei s'a adresat două interpelațiuni de mare însemnatate politică. Una se referesce la oprirea arborării steagului negru-roșu-galben cu ocașiunea venirii împăratului german la Viena, ear a doua se ocupă cu chiemarea în ministeriu a actualului ministru Schönborn, care se consideră de foarte periculoasă, luând în considerare ținuta politică din trecut a acestui bărbat și vorbirea, ce o a ținut, când i s'au prezentat oficianții iusticie. Foile opoziționale sunt de părere, că Schönborn a rupt cu politica din trecut, el se va acomoda împregiurării și cred, că numai așa va putea susta în pozițiunea, ce o a ocupat.

Din incidentul reorganisării cabinetului Taaffe au luat cuvîntul și foile franceze. Unele espuneri din diariul „La France” sunt destul pentru a cunoasce aprețierea ce se face actualului cabinet austriac: Conte Taaffe, carele s'a aflat punctul de sprigin în populațiunea slavică a Austriei, va purta o luptă glorioasă, dacă îi va succede să pună pe capul lui Francisc Iosif I coroana regilor boemi. Acesta e cel mai bun răspuns, ce se poate da celor ce vor să germanizeze Austro-Ungaria. Aceasta e cea mai escelentă măsură de apărare contra pretensiunilor Germaniei, care voesce să tracteze pe Austria ca pe Sacsonia și pe Bavaria . . . Împăratul Wilhelm, care a luat revista trupelor alianții triple, a cărei comandă supremă crede a o posede, rătăcesce, dacă crede, că popoarele Austriei vor merge pe câmpul de luptă contra Franciei. Nu numai ce hii, dar nici chiar cei din Ungaria nu se vor învoi. Alianța germană s'a încheat de frica Rusiei la ingerințele maghiarilor, cari nu au uitat evenimentele din 1849. Când i se va recunoasce autonomia poporului cel, care numără 8 milioane în imperiu se va introduce o altă politică, deoare-ce politica cehilor va neutralisa pe a maghiarilor și astfelu se va putea spera mai curînd la o apropiere către Ru-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoriă.

Istoricul fundațiunii „Romantzai.”

(Urmas.)

XI. Verum fundator non expectatis his Episcopi Litteris, mox alias ad eundem dedit, in quibus se ob praecipitantiam excusat, et obligationales quidem porro quoque apud Capitulum conservari petit, sed Testamentum sibi restitui postulat, eo quod quaequam in mutanda haberet, cujus loco novum se transmissurum testamentum promisit, ut et prius fecerat.

Huic petito illico a parte Episcopi et capituli delatum fuit, ita ut obligationales semper apud Capitulum manserint, testamentum tamen restituerit, quin tamen aliud loco transmissi Capitulo durante Fundatoris vita testamentum ab eo missum fuerint.

XII. Quales autem immutationes suscipere intendat fundator in testamento, Episcopo et Capitulo nec tunc, nec postea notum fecit, neque praevideri poterat, quamquam varii hoc tempore hac de re rumores spargerentur; pessimo autem in Casu hoc tantum supponi poterat, ob subratam diffidentiam Patronatum foundationis Episcopo et Capitulo ademtum iri, non vero etiam, quod fundator suam toties

manifesta tam intentionem de adjuvandis Juvenibus Valachis mutare intendat, quin Episcopo et Capitulo id notum reddere velit.

XIII. Firmiter igitur persuasi sumus, fundatorem quidem jam valde senem in his agitationibus in proposito suo mutare coepisse, indeque primo suam fiduciam Episcopo Capituloque subtrahere, postea vero ipsam etiam foundationis priorem destinationem paululum immutare constituisse; quin penitus hoc etiam in parte constans maneret.

Fluctuationem hanc animi, tria illa ex hac periodo usque ad fundatoris obitum nocte Diem 7-am Decembris 1844 in sequente subsecutum exstantia testamenta abunde docent. Etenim:

a) Testamentum de 17 Octobris 1843, quod nomine A venit, et de Juvenibus Transilvanis in genere sonat, in consequentiam falsarum mensibus proxime praecedentibus illius anni factarum delationum Criminationumque conditum esse satis apertum est, nihil enim simile prius contigit.

b) Testamentum vero de eodem quidem mense, Die A anno cum A sed de Juvenibus tantum Valachis sonans, et post A factum, ut saepius demonstratum fuit, demonstrat fundatorem poenitentia quodam ob praecedens sub A testamentum ductum, ad pristinam suam intentionem redire voluisse, forte in momento quo tesamentum suum Episcopo et Capitulo in locum repetiti transmittere voluit, uti promiserat; etenim ut testamentum A Episcopo Capi-

tuloque transmitteret, impossibile esse sentiebat, tum quia illud essentialiter mutatam foundationis destinationem continebat, tum etiam quod in constantem fundatoris animum prodidisset, imo dubitare quoque poterat, num Episcopus et Capitulum mutatum hac ratione sine eorum praescitu foundationis testamentum acceptare vellent.

c) Verum ubi testamentum B jam ita paratum ad tranmissionem haberet, rursus fluctuare, dubisque agitari coepisse fundatorem, ex eo apparet, quod demum tertium jam testamentum, quod C dicitur, in favorem rursus Juvenum Transilvanorum 1844 scribere coeperit, astvero:

d) Postea quam hoc ultimum eo perduxisset, ut nihil amplius restaret, quam ut folia dissoluta consueret, testiumque sub fine testamenti promisorum subscriptionibus muniri faceret, horrore quodam laesae datae fidei et in nationem suam Commitendi Criminis perteritus, circa finem substitit animo fluctuans adeo ut a 16-a Septembris 1844 usque ad obitum suum eodem anno circa initium Decembris subsecutum animum inducere non potuerit, ut altera etiam vice inceptum sed nec dum Consumatum exhaeredandae pauperis Juventutis suae Nationis nihil tale merentis testamentum obsignaret.

(Va urma.)

sia. Și când se va recunoaște autonomia cehilor și a croaților, și cu un cuvânt a populației slave, care numără 25 milioane în imperiu, Austria va fi mai sigură decât precum e acum cu liga de pace. Iubitorii de pace și ai civilizației nu pot decât să aproabe măsurile, ce le-a luat Taaffe contra pericolurilor poveștii germane.

În România s'au terminat alegerile cu o victorie strălucită a actualului guvern. Foile externe încă n'au început a comenta isbânda desăvârșită a guvernului. În tot cazul însă țeara voesce să facă o „transiție” și se așteaptă deschiderea sesiunii pentru a se putea aștepta mai bine politica urmărită de acest guvern.

După ce în Franța domnesc mari încordări pentru așa numită revisuirea constituției, după ce în Germania se ivesc simptome de furtună pentru aducerea pe tapet în parlamentul german a acestei cestiuni, a apărut și în Sârbia o proclamație a regelui, care cere revisuirea constituției. Nu a fost destul cu nemulțămirea generală, ce o a provocat regele cu procedura de divorț și cu nemulțămirea, ce o a provocat prin punerea în disponibilitate a doi episcopi, cari n'au voit să subscrie sentința metropolitului Teodosiu, prin care s'a pronunțat verdictul de divorț între rege și regină, acum a venit regele cu proclamația, în care pretinde ca Sârbia să se conformeze sfaturilor sale. Nu se știe încă, că la ce sfârșit vor duce toate acestea.

În Bulgaria s'a deschis sesiunea ordinară a sobraniei. În urma dispozițiilor guvernului sesiunea actuală va produce roade mai bune decât cea din anul trecut, mai ales, că și Germania pare aplicată a recunoaște pe Coburgul de principe al Bulgariei.

Congresul național bisericesc.

Raport special.

Sedința a VI a, ținută la 6/18 Octombrie, a. c.

La ordinea zilei se pune referada comisiunii organizatoare, care prin raportorul seu P. Cosma continuă cu referada asupra proiectului de regulament pentru alegerea protopresbiterilor.

Comisiunea propune ca §. 3 din regulament să se primească în tocmai.

Deputatul O. Sorescu propune ca din acest § pasagiul: „adeacă numai pentru actul alegerii de protopresbiter,” să se omită cu totul.

Punându-se la vot aceasta propunere se primesc propunerea comisiunii, ca să rămână §-ul în tocmai.

La § 4 comisiunea propune ca în loc de: „se poate efectua și alegerea membrilor”, — să se dică: „trebuie aleși și membrii ordinari”.

Preasânția Sa dl episcop I. Popasu însă arguează pentru susținerea resp. primirea §-ului în forma propusă de consistoriul metropolitan.

Votându-se asupra acestor 2 propuneri, se primesc propunerea Preasânției Sale, ca să rămână textul din regulament în tocmai.

§§-i 5 și 6 se primesc în textul propus în regulament.

La § 7 comisiunea propune ca din acest § să se omită cuvintele: „eventual sub al unui comisariu consistorial”.

Acest § provoacă o dezbateri foarte animată, la care iau parte mai mulți deputați.

Dep. I. P. Desean susține, că scrierea de concurs e un lucru de mare însemnătate, acesta e primul pas pentru întregirea protopopiatului, aici sunt a se regula condițiile pe lângă cari poate cineva să divină ales de protopresbiter, calificațiunea concurrentului, emolumentele împreună cu postul de protopresbiter etc., cari toate cad în competența eparchiilor resp. a sinoadelor eparchiale, și d. e. în eparhia Aradului și există un regulament în aceasta privință, pentru aceea propune ca să se primească textul §-lui 7, așa după cum e propus în proiect, cu atât mai vărtos, căci principiul fundamental al st. org. e autonomia de sus până în jos, și acest principiu trebuie să se respecte și de congres ca forul suprem în biserica noastră, și să se evite ori ce dispozițiuni, ce ar putea provoca vre-un conflict între conclusele congresuale și între regulamentele sinodale.

Dep. V. Babeș susține, că stat. org. dispune apriat, că unde și începe comisariul consistorial activitatea sa. — Se pune apoi vorbitoriul pe o basă de tot democratică (după părerea noastră ne motivată) și susține, că prin atari dispozițiuni congresul se discreditează înaintea poporului, căci apare ca și când congresul se interesează numai de dorința unor fruntași ai bisericii. Comisariatul în sine e odios, căci învolvă totdeauna o stare excepțională și nu e de lipsă, că astfel de dispozițiuni se cuprind în lege, câtă vreme episcopatul are putere destulă a-și valida binefăcătoarea sa influență la ori ce acțiune în biserică.

Dep. Ioan cav. de Puscariu nu înțelege, de ce se dă atâtă importanță acestei dispozițiuni și dintr'o

parte și dintr'alta, căci episcopul totdeauna e în drept, ba datoriu chiar, ca de câte ori se ivesc trebuința în biserică, ca să se facă ordine, ori și unde și la ori ce act poate să esmită comisariu consistorial, resp. poate să facă ori-ce dispozițiune, ce crede, că e necesară pentru susținerea bunei ordi și regulata administrare a afacerilor bisericesci. Dar nu admite nici aceea, că prin aceasta dispozițiune s'ar vătăm drepturile poporului, spre ce nu crede că intenționează nici unul dintre membrii congresului, ci toți au în vedere numai binele și prosperarea, și susține că pe lângă ori ce lege totul depinde în linia primă dela a conducere înțeleaptă.

Dr. Alesandru Mocsonyi, reflectând la cele susținute de deputatul Desean îi observă, că autonomia eparchiilor nu e absolută, ci numai între cadrele § lor 40 și 51 din stat. org. și astfel teoria susținută de dânsul e periculoasă, ce ar provoca desorganizarea bisericii, pe când trebuie să se concluce pentru o unitate în biserică de jos până sus, și cel mai superior for e congresul în această privință, congresul e chemat a decide în ce privesc competența. Toată cestiunea de altminteră nu e de atâtă însemnătate, și nu înțelege de ce să se reguleze prin regulament, ce se înțelege de sine, trebuie ca arhieriei să aibă interes, când insistă pentru textul din regulament. Motivele ce le-au audiat până acum nu l'a convins pentru necesitatea introducerii acestei măsurii. Casul concret, că s'a aplicat într'o eparhie, nu e de ajuns, ca pentru un cas excepțional să se facă abatere dela dispozițiunile stat. org. Consistoriul dispune și asupra unui adm. prot. ca și asupra unui comisariu, — e pentru propunerea comisiunii.

Presidiul se simte provocat la unele reflecțiuni. Dl Ales. Mocsonyi în vorbirea sa bine chibzuită a accentuat două momente; unul: că arhieriei noastre — nu știu de unde o știe — ar fi pentru textul din proiect, asupra căruia se discută; altul: că textul acesta ar fi o abatere dela statutul organic. Puse acestea așa și accentuate una lângă alta, concluziunea urmează de sine, că adică arhieriei ar intenționa o abatere dela statutul organic, cea ce nu este adevăr. Adevărat e, și eată presidiul o declară: că toți trei arhieriei sunt pentru textul din proiect; neagă însă partea a doua, că acel text ar fi o abatere dela statutul organic. O astfel de abatere a afirmat-o dl Ales. Mocsonyi, însă fără a o fi și dovedit. Trebuie deci să respingă presidiul concluziunea, că arhieriei ar intenționa să lucreze în contra statutului organic. De altminteră cestiunea — precum s'a recunoscut și din o parte și din alta — nu este de o importanță care să merite discuțiuni aprofundate: vorba este de o simplă măsură administrativă „eventuală,” pentru carea sunt motive luate din viața practică; de aea află, că dl Babeș a mers doară prea departe, când la acest obiect a accentuat „dreptul poporului,” care aici nime nu caută să l restrengă, arhieriei de sigur nu, pentru că ei s'au luptat și se luptă și în sus și în jos numai pentru dreptul bisericii.

Dr Al. Mocsonyi, luând cuvântul în cestiune personală declară, că departe a fost de d sa, ca să intenționeze vătămarea arhieriei, dar după convingerea d-sale susține și acum, că aceasta dispozițiune învolvă o abatere dela stat. org.

Preasânția Sa dl episcop I. Mețian la cele accentuate de Escel. Sa numai atâtă mai adauge, că prin neprimirea acestui § în forma din proiect, se poate ivi foarte ușor cazul, ca să nu se poată executa § 1 din regulament, — altfel ca să dovedească, că nu are nici un interes, va vota cu comisiunea.

Preasânția Sa dl episcop I. Popasu reflectează, că praca e care produce regulamentele, poporul nu e totdeauna destul de luminat să-și priceapă interesul seu; adeseori vine la mijloc ca unul, care e chemat să conducă întregirea protopresbiteratului e interesat și astfel împedecă toată lucrarea, sau că nu e capace a conduce lucrurile, pentru atari casuri e bine să fie vre-o dispozițiune sigură. Nu e bine să se pună prea mare pond pe teorii. Recomandă spre primire textul din regulament.

Dr. Iosif Gall declară, că comisiunea organizatoare, când a propus aceasta modificare de loc n'a avut intențiune să bănuască cu vre-o intențiune rezervată, absolutistică pe arhierie, ci a crezut, că pentru unele casuri excepționale, ce se pot ivi, să nu se creeze lege.

Dep. N. Popea, deasemenea declară, că nu s'a intenționat a se bănui, că dnii episcopi ar tinde spre despotism, comisiunea însă a aflat, că aceasta dispozițiune este în contra stat. org.

Referentul P. Cosma observă, că dezbaterii în mare parte s'a pus pe un teren, ce nu se cuprinde în acest §, adică, se accentuază cestiunea competenței de ce nu poate fi aici vorba. Recomandă de nou propunerea comisiunii.

Punându-se la vot propunerea comisiunii, aceea se primește.

Dep. E. Stănescu face următoarea propunere: În cazul când protopresbiterul devine și paroh ales, mai înainte de a se compune concursul, trebuie recuirate datele autentice despre emolumentele și sifletel respectivei parohii.

Preasânția Sa dl episcop I. Mețian observă, că aceasta propunere e foarte capțioasă, pentru că nu se dăce, că să se constată, deunde ar urma, că eventual s'ar putea și reduce, e în contra primirii ei.

Dep. N. Zigre nu o primește din motivul, că aci e vorba de esecutivă, nu de vre-un principiu.

Dep. P. Nemeș observă, că în înțelesul regulamentului afacerilor interne ar trebui să fie cu totul în contra ca să se discute asupra acestei propuneri, pentru că asupra § lui 7 s'a votat deja, dar absta dela aceasta și propune numai, ca să se dea comisiunii organizatoare, care să vină în ședința de mâne cu propunere asupra ei.

Cu acestea ședința se încheie la 2 oare p. m.

Incheierea congresului.

Încă în Nr. precedent am făcut pe scurt amintire despre încheierea solemnă a congresului, — aflăm însă de interes pentru publicul nostru, și până ce vom veni cu raportul nostru special la ședința ultimă, în cele următoare să publicăm atât cuvântarea de încheiere a Escelenției Sale, cât și răspunsul Ilustrității Sale dlui Dr. Iosif Gall la aceasta cuvântare:

Vorbirea Escelenției Sale I. P. S. domn arhieriscop și metropolit e următoarea:

Mărit Congres!

Am ajuns cu ajutorul lui Dumnezeu să vedem terminate pentru astădată agende noastre congresuale.

Constat cu viață mulțămire, că lucrările Măritului Congres de întregi 12 zile, abstrăgând dela neajunsurile persoanei mele, au decurs în cea mai bună ordine.

Am totdeauna firma convingere, că regulamentele și conclusele votate de Măritul Congres, dar mai ales spiritul creștinesc, care a dominat în a ceața sesiune, vor avea iniuriile sale salutare în întreaga viață noastră bisericescă.

Mulțămesc Preasânțiilor Sale Domnilor episcopi pentru bunăvoința, cu care mi-au venit în ajutoriu la conducerea consultărilor noastre; mulțămesc biroului congresual pentru încordata atențiune, cu carea a notat cursul și toate momentele acestei sesiuni; în fine mulțămesc tuturor preasânțiilor domni deputați, cari prin zeloasa lucrare în comisiuni și în ședințele noastre plenare au produs rezultatele, de care pe dreptul avem să ne bucurăm cu toții.

Și după toate acestea poftind tuturor prea stimatei membrii congresuali rentornare fericită la ale sale, și invocând binecuvântarea cerească preste rezultatele lucrărilor noastre, sesiunea ordinară a congresului nostru național - bisericesc pentru periodul actual o declar de încheiată.

Răspunsul Ilustrității Sale dlui Dr. Iosif Gall e următoriu:

Mărit Congres!

Pe baza constituției noastre bisericesci, trâmisi din încrederea poporului, ne-am adunat din toate părțile metropoliei române pentru de a conlucra ca membrii acestei înalte corporațiuni bisericesci după cea mai bună putință la înaintarea binelei bisericii, a culturai și moralei poporului nostru prin perfecționarea instituțiilor și ordinei în afacerile bisericesci, scolari și fundăționali.

După cum constată și înaltul presidiu, pertractările au decurs în cea mai bună ordine, membrii congresului, având înaintea ochilor înalta chemare, ș'au impus moderațiunea de lipsă, pentru că să ajungem la concluse bine ponderate, unele obiecte au răpit mai mult timp, altele s'au rezolvit mai iute, în toate debaterile însă s'au arătat năsuința de a cerca cu cea mai mare scrupulositate, ce e mai folositoriu scopului, ce corăspunde mai bine organismului bisericesc, cum și recerințelor culturali și morali.

Pre-cum e constatat despre congresul trecut, că acela a stat la înălțimea misiunii sale și deși a avut de-a rezolvii cestiuni cu mult mai grele, ca cel de acum, prin tactul și înțelepciunea observată la pertractări și la aducerea concluserilor sale s'a ridicat vađa bisericii nu numai în ochii crestiniilor nostri, și înaintea compatrioților nostri celorlalți și a cercurilor dățătoare de ton, așa cred, că se va putea constata și despre congresul acesta, că s'a ținut la înălțimea misiunii sale.

Acesta ne dă speranță întemeiată, că conclusele congresului vor avea efectul dorit mai ales, pentru că realizarea acelora e pusă în prima linie în mâna arhieriei noastre, și nu mă îndoiesc, că ar-

